

8 oktober 2022, 2e wedstrijd Wintercompetitie, de Vecht.

Het was al gezellig druk op de parkeerplaats van 'de Generaal' toen ik aansloot. De stemming zat erin, het weer was prima, gelukkig nog geen nachtvorst, en iedereen had zin om een visje te vangen. Dat het een ochtendje zou worden met een staartje kon niemand nog vermoeden.....

De groep bestond uit 13 deelnemers.

Nadat André vorige week weer deelnam aan de wintercompetitie, sloten vandaag ook vader John en zoon Wesley aan. Het bleek heel lang geleden dat zij 's winters visten en kregen daarom uitleg van Gert over het hoe en waar vissen aan de Vecht. Indertijd ging vader met de kinderwagen naar de waterkant, nu met een achterbak vol dubbele visspullen!

Ondertussen werd er geloot. Het wedstrijdgevoel komt bij die loting altijd naar boven.

Iedereen wil de 'eigen' stek bevissen en heeft er baat bij goed te loten. Er zou maar eens iemand anders al op jouw stekje zitten, die net iets beter heeft geloot.

Marinus, Arie en Sjaak lieten voor zich loten. Zij verzamelden al aan het Hilversums Kanaal. Vandaag kregen zij goede lootjes toebedeeld. Sjaak zelfs nummer 1. Geluk schijn je af te moeten dwingen. Hoe hij dat deed was mij echter een raadsel....

Op volgorde van loting vertrok een ieder naar zijn plekje aan de Vecht.

Voor het bruggetje zaten in ieder geval Erwin, René, Marinus, Gerrit en Harry. Na het bruggetje Arie, Sjaak, John en Gert. Van de anderen wist ik het niet.

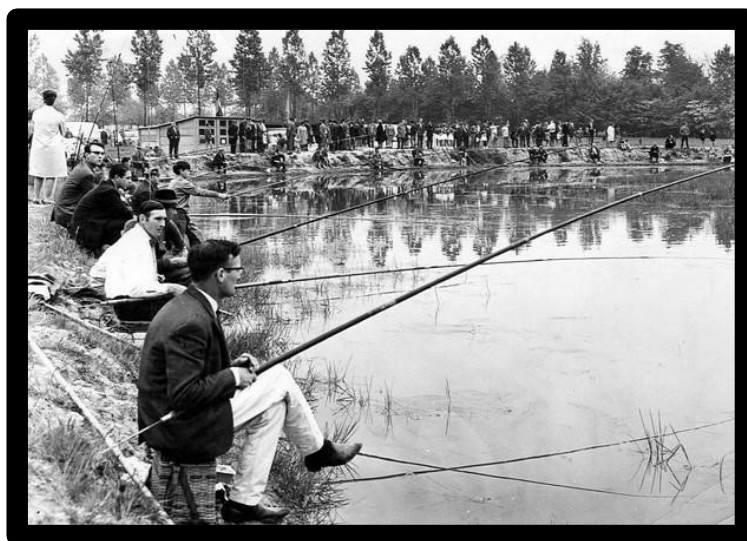
John vroeg zich af waarom iemand zich per sé tussen hem en Arie kwam nestelen.

Waarschijnlijk niet voor de rust John...

Volgens onze reglementen is er wel een maat om de juiste tussenafstand te kunnen aanhouden. Waarschijnlijk was ter plekke het meetinstrument kapot en de hengel te kort om precies te kunnen meten.

Het was allemaal niet zo erg geweest als die persoon geen visje gevangen had. Deze keer echter had hij waarschijnlijk profijt van de voerplekken naast hem, omdat de stroming wisselde en zijn techniek om op een kleine ruimte te vissen groter was.

Het zijn maar aannames heren!

Het was zo heerlijk visweer: niet al te veel wind, zonnetje, prachtige wolken, een enkele overtrekkende bui (minder leuk). We hadden er zin in.

Tijdens het uitvouwen van de boedel hoorde ik de eerste plons al naast me. Gerrit was duidelijk sneller en liet er geen gras over groeien. Voeren had hij niet eens gedaan. Eerst maar kijken of er al vis ligt en ervaren hoe de stroming loopt.

En ik ondertussen maar doorklussen: plateau, standaards, lange en korte stok, cuphengel, voerbakken, aasbakjes, 2x uitpeilen, enz., enz. Tegelijkertijd tikte de klok door en wist ik dat de tijd vóór tien bijna altijd de meeste vis opleverde. Tactiek: rustig blijven!

Volle concentratie voor prachtige voorns!

Een georganiseerde bende....

Eerst maar voeren op lang en vervolgens een klein beetje op kort. Dan de korte stok pakken en vooraan starten. Meteen een maatse voorn. Lekker! Vervolgens 2x grondel, niets.....,weer een grondel, een klein voortje,.... Ik hoor het bij Gerrit ondertussen regelmatig plonzen. Wat een rot geluid!

Eerst ff overleggen met hem. Wat, hoe, wanneer, waarom, waarmee? Info volgt en daardoor direct over op lang.

Heerlijk die verdwijnende dobber, maar dan ook direct! Gelukkig blijft dat een tijdje ook zo. Natuurlijk af en toe een 'torretje', maar prachtige voorns laten zich verrassen. Ik probeer zoveel mogelijk snelheid te maken, iedere vis telt immers. Op tijd beetjes bij cuppen doe ik ook. Ik ga goed en dat voelt fantastisch! Dan begint het.... Een heel raar beest aan de haak... Het voelt als een vis, mijn topje veert op en neer, maar het lijkt toch iets anders. Het blijkt een bloempotje te zijn met een heel gezinnetje mossels er in, een soort 'opgepote waterzuivering'. Gezellig, maar ik heb er niets aan. Het valt wat stil, op de dikke bui na die door de regenboog aangekondigd werd.

We zaten er niet op te wachten eigenlijk. Maden- en voerbakken eerst maar even afdekken.

Vervolgens staat het te plenzen. Geen nood, gewoon stug doorgaan.

Ik haak weer een vis en bijna direct een nog grotere. Snoek dus. Toe maar, ik ben nu toch aan het rommelen. De tandige duikboot laat zich niet zien, maar beweegt log heen en weer en doet wat'ie wil. Ik heb geen schijn van kans en mijn tuigje dus ook niet.

Poing, hoor ik en daar vliegt mijn dobber door de lucht. Lood en haakje zijn eraf. Snel een nieuw tuigje gemonteerd, uitloden, beetje voer cuppen, maden aan de haak en vissen maar weer.

Inmiddels is het ruim 10:00 uur geweest en ik mag niet klagen met een 30 stuks op de teller. Gelukkig blijf ik nog vis vangen, al zijn de aanbeten een stuk minder. Bij Gerrit is het inmiddels helemaal stil gevangen. Geen enkel tikje meer.

Ik verander mijn aas: een wormpje met een made. Als snel haak ik een brasem. Mooi meegenomen. Nog maar een keer. Het duurt even, maar verdraaid, weer een. Nee, hij schiet los! Opnieuw een worm. Niets meer....

Weer ander aas: mais, de punch, allerlei combinaties, inclusief een ranzig dipje. Het mag niet baten, de gang is er uit en zal er niet meer inkomen, ook niet dicht bij de kant. Mijn teller staat op 42. Het dubbele van vorige keer. Dat geeft een goed gevoel. Later zou blijken dat ik me er 2 verteld had. Een meevaller dus.

Om 12:00 uur gaat het slot er op. Inpakken, meten, verzamelen en wegwezen.

John telt en telt en telt en Gerrit schrijft.

Verzameld op de parkeerplaats bij het museum barsten de verhalen los. Het blijkt dan al dat er behoorlijk vis gevangen is, aan beide kanten van het bruggetje. De spanning loopt dus op en iedereen wacht ongeduldig op de uitslag.

Erik niet meer. Hij is meteen vertrokken. Liep al te hoesten en dat werd er niet beter op. Hij werd onderdeel van het 'staartje', want later op de avond vroeg John of ik in dit verslag wilde schrijven dat hij positief testte. Beterschap gewenst Erik!

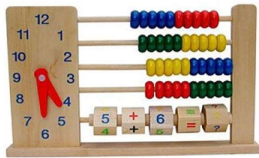
Het andere stuk van 'het staartje' zat hem in de telling. Toen John de standen en cijfers voorlas, eindigde Gerrit voor Arie. In de telling had Gerrit 10 punten meer....

Echter, wie had gedacht dat Sjaak te dicht bij die molenwiek had zitten rekenen?

Toen René thuis het sommetje nog eens overdeed, bleek dat de twee mannen exact gelijke punten gescoord hadden! Tja, dan komt er een ander regeltje in werking, namelijk: wie heeft de meeste vissen? Voor Arie pakte dat goed uit. Met 2 vissen in zijn voordeel, viel het kwartje ook zijn kant op.

Voor Gerrit, die toch al geen goede visochtend had, was dit natuurlijk een tegenvaller. Het wordt dus uitkijken voor ons, want als 'winterwinnaar 2021' zint hij op sportieve vis-revange!

Sjaak wordt natuurlijk ook een dagje ouder, dus voor hem schaffen we een tel-instrument aan dat hij zeker nog zal kennen!
We doen dit ook om de molen ter plekke te sparen als monument.

De goede uitslag van vandaag zag er als volgt uit:

Wintercompetitie 2022-2022 uitslag wedstrijd 1				
HSV De Snoekbaars Baarn-Soest				
	Plaats	Naam	Aantal	Meter
Hengelsport Vereniging H.S.V De Snoekbaars Wintercompetitie 2022 -2023	1	G. van Drie	52	10,46
	2	S. v/d Bliëk	54	9,78
	3	H. Vossegat	44	9,15
	4	E. Bos	44	8,67
	5	R. Landstra	42	7,77
	6	W.J. Hibbel	36	6,70
	7	M. Kruijk	30	6,60
	8	A. Kruijk	26	5,35
	9	G. v/d Laan	24	5,35
	10	A. de Harder	27	4,85
	11	E. v/d Kraats	22	4,29
	12	J. Huntelerslag	16	2,95
	13	W. Huntelerslag	12	2,43
		L. Meidam	mka	0,00
		H. v/d Brom	mka	0,00
		Totaal gevangen	429	84,35

Gert had zich vandaag overal prima tussenuit gevestigd en kon dat vieren met de overwinning. Gefeliciteerd!

Sjaak had meer vissen, maar minder punten. Toch maar eens narekenen met het telraam denk ik.

Harry en Erwin hadden een close-finish. Hoefte niet nagerekend te worden hoor....

René schurkt tegen de top-3 aan!

John had last van zijwaartse concurrentie.

Als broers blijf je dicht bij elkaar.

Gerrit neemt volgende keer wraak!

André had er 26 meer dan vorige keer.

Erik zag nog wat snot voor de ogen.

John en Wesley verkenden het viswater en dat kost tijd.

Het allerlaatste puntje van het staartje zit hem in het groene cirkeltje waar een 1 in staat in de wedstrijduitslag.

Het is de tweede wedstrijd, dus dat moet een 2 zijn lijkt me.

Zo, nu is de staart wel lang genoeg. Wat een ochtend, niemand had verwacht dat een visochtend een heel weekend kon duren.

Harry Snoekbaars